

[Aagaard]

samlet lov for inddrivelse af offentlige tilgodehavender, men vi er meget enige med skatteministeren i, at forinden en sådan lov kan fremsættes, må der gennemføres et nærmere udredningsarbejde. Vi ønsker i hvert fald allerede her i dag at understrege, at f.eks. et næringsforbud opfatter vi som et alvorligt indgreb i den personlige frihed. Så her må det til sin tid stå helt klart, hvad vi beslutter os for.

Jeg vil dog ikke undlade at nævne, at vi absolut finder flere spændende punkter i forslaget, som fortjener nærmere bearbejdning.

Til gengæld vil jeg også gerne understrege, at vi vender os stærkt imod, at det skulle være nødvendigt at oprette et offentligt skyldnerregister, opregnet, som det fremgår af bemærkningerne, med navn, adresse og skyldige beløb, og det gør vi, selv om registret ikke skal optage skyldnere, hvis gæld ikke overstiger 30.000 kr.

Men som sagt drøfter vi meget gerne under udvalgsarbejdet mange af de tanker og ideer, der ligger i de socialdemokratiske beslutningsforslag.

Jeg skal herefter vende mig til de forslag, der er fremsat af regeringen, og indlede med at slå fast, at vi i den konservative folketingsgruppe modtager forslagene med anerkendelse af det initiativ, der her tages for at forbedre restancesituationen igennem en række forskellige tiltag over for såvel selvstændige erhvervsdrivende og selskaber som lønmodtagere.

Vi har også forståelse for, at der ikke i denne omgang fremsættes forslag indeholdende konkrete forslag mod konkursrytteri og betalingsundvigelser over for erhvervslivet, og at man ikke gør det med baggrund i ikkeafsluttede drøftelser med kommuner og erhvervsliv.

Det må imidlertid ligge helt fast, at vi har forventning om, at der i næste samling fremsættes konkrete og kontante forslag, som kan betyde en opstramning af bevillings- og autorisationsbetingelserne på en række områder.

De konkrete initiativer over for erhvervslivet og selvstændige i lovforslag nr. L 169 kan vi støtte. Vi finder det helt naturligt, at ministeren udstyres med hjemmel til tiltag over for selskaber, der er i restance med indkomstskat. De foreslåede initiativer ser efter vor mening fornuftige ud, også at de generelle forkortelser af kredittiden skal gennemføres provenuneutralt, og det forstår vi på den måde, at et provenu fuldt ud tilbageføres til de skatte- og afgiftspligtige, f.eks. i form af satsnedsættelser.

Med hensyn til forslaget om adgang til skønsmæssig fastsættelse af A-skattetilsvaret ved den manglende A-skatterede gørelse vil vi under udvalgsarbejdet nærmere overveje, om dette initiativ er effektivt nok.

Af konkrete initiativer over for lønmodtagerne kan vi støtte forhøjelsen af den maksimale procentsats for lønmodtagere fra 15 til 20 pct., ikke mindst med baggrund i den præcisering, som fremgår af bemærkningerne til forslaget, nemlig at ændringen kun får betydning for de restanter, som rent faktisk har mulighed for at afdrage mere end 15 pct. på restancen. Ellers er vi enige i, at 15 pct. i en lang række situationer kan virke virkelig hårdt.

Forslaget om at ændre de gældende regler om særlig indkomst for jubilæumsgratiale og fratrædelsesgodtgørelse til almindelig indkomst med automatisk A-skattetræk som konsekvens kan vi også støtte, da man med forslaget samtidig sikrer, at beskatningen ikke skærpes, men faktisk lemper beskatningen for hovedparten af modtagerne af disse ydelser, og jeg er ikke i tvivl om, at disse også vil opleve forslaget som en ganske udmærket forenkling.

Forslaget om at indføre personfradrag til studerende i udlandet, som er fraflyttet deres bopæl i Danmark, er absolut rimeligt, når stipendier fra 1. januar 1992 er gjort til A-indkomst. Det er dermed sikret, at danske studerende i udlandet ikke beskattes hårdere end dem, der studerer herhjemme.

Gebyrer finder vi helt naturligt. Et gebyr på 50 kr. for rykkerskrivelser og 150 kr. pr. ansættelse for A-skat vil uden tvivl sikre en rettidig indbetaling fra hovedparten af de skatteydere, der i dag nyder en helt gratis service fra vort skattevæsen.

Trafikministerens forslag om ændring af lov om hyrekørsel, L 180, kan vi støtte. Vi synes, det er rimeligt, at bevilling kan nægtes, henholdsvis tilbagekaldes, såfremt der er tale om en betydelig forfalden gæld til det offentlige.

Nu kan det selvfølgelig altid diskuteres, hvad man forstår ved en betydelig forfalden gæld, men følges bemærkningerne til nr. 3-6 i forslaget, er det ikke vor opfattelse, at nogen bringes i den situation at få nægtet bevillingen eller få tilladelsen tilbagekaldt, uden at man forinden har haft mulighed for at få sit forhold bragt i orden.